

SZÖKÉS A BÖRTÖNBEN – írta Madame Ghis

Mi indít arra egy 66 éves idős nőt, négy gyermek anyját és kilenc unoka nagyanyját, hogy kipróbálja a börtönt ahelyett, hogy csendesen üldögélne a hintaszékében, vagy utazgatna a nagyvilágban? Az egész 1993-ban kezdődött. Mindenem megvolt – nagycsalád, tiszteletreméltó hivatás, siker, anyagi kényelem, jó egészség. Röviden összefoglalva, boldog voltam. De legbelül mélyen egy kicsi hang segítséget kért. Folyamatosan emlékeztetett: „*Mindened megvan, amiről álmotál, de az életednek nincs értelme.*” Végül megértettem, hogy a lelkem kéri, engedjem ki a börtönből. Úgy döntöttem, hogy hallgatok rá, és az életem teljesen szétesett. (A lelkemet úgy kezelem, mint önmagam női aspektusát. A test, az anyag rendszerint a férfi aspektust képviseli, amelyet úgy hívok, hogy én.)

A lelkem megmutatta nekem, hogy a világ, amelyben élek, hazugságokból és illúziókból áll. A valóságot csak a lélek szemével lehet felfogni. Az ő segítségével megtanultam, hogy a jövedelemadó-rendszer mögött – és a többi más rendszer mögött is – rablánc nélküli rabszolgákat találunk, embereket, akik öntudatlanok, és nincsenek tudatában annak, hogy az állam tulajdonai. Eléggé megbíznak a kormányukban ahhoz, hogy rábizzák az államra gyermekeiket, egészségüket, vagyonukat, egész életüket. Az állampolgárok nem feltételezik, hogy az állam csupán törvényhozóként és adószedőként működik, amely a Kanadai Banknak, egy magánbankárokból álló kartellnek dolgozik.

Amikor ennek a helyzetnek tudatára ébredtem, elhatároztam, hogy befejezem az életemet, amelyet egy „magasabb” hatóság tárgyaként élek. Hogyan tehettem ezt meg? Azzal, hogy az ellenkezőjét tettem, mint addig. Hogyan viselkedik egy rabszolga? Mint egy kutya, egy háziállat. Engedelmeskedik gazdájának akarátának, aki tetszése szerint használja a kutyát. Cserébe a gazda eteti, és biztonságot nyújt neki. Minél engedelmesebb a kutya, annál jobban bánnak vele.

Eldöntöttem, hogy mindenáron megszököm a rabszolgaságból. Lemondtam a jogaimról és kiváltságaimról, amelyeket az állam garantált nekem, és befejeztem a megkívánt kötelességek és kötelezettségek teljesítését. Konkrétan ez azt jelenti, hogy megváltam az egészségügyi és egyéb biztosításoktól, a bankszámláktól, hitelkártyáktól, vezetői jogosítványtól, vagyontól, befektetésektől, stb. Nem kértem nyugdíj-megtakarítást vagy öregségi nyugdíjat. Egyidejűleg beszüntettem a jövedelemadó-bevallás kitöltését. Az állam aggódott rabszolgái egyikének szokatlan viselkedése miatt, és erőszakosan próbálta visszatéríteni a disszidenst a „törvényes” útra. Ez az a pont, ahol a könyv kezdődik.

A médiának köszönhetően, amelyik beszámolt jogi kalandomról, Quebec-ben és Európában számos ember értesült a LANCTÔT GHISLAINE esetről. Amikor kiderül, hogy 1995 óta nem töltöttem ki jövedelemadó-bevallást, az öntudatlan fehér birka felkiált: „*Ez történik a csalókkal. Megérdemli azt a két hónapot a börtönben!*” A fekete birka jobban tudatában van a kormányzati manipulációknak, és hazudik. Ők el vannak ragadtatva, és azt kiáltják: „*Végre, valaki provokálni meri ezt a rohadt rendszert.*” Akárhogy is van, az én adókalandomat nem motiválta sem az a vágy, hogy pénz takarítsak meg, sem pedig az, hogy lázadjak a hatóságok ellen. Egy célom volt csupán, hogy megtaláljam az igazi személyazonosságomat, kinyilvánítsam, és tiszteletben tartsam.

Ez a könyv sokkal több, mint egy megindító börtöntörténet. Természetesen velem együtt fogsz lemerülni a börtön világába, együtt élsz a napi zűrzavarral, azok szenvedésével és zavarodottságával, akik életük jó részét ilyen helyen töltik. De fel fogod fedezni az igazi személyazonosságodat is szuverén lényként. Meg fogod érteni, hogy egy ember, amikor elérte

evolúciójának egy bizonyos pontját, nem viselkedhet többé intelligens és félős állatként. Megtanulod, hogy az emberi faj végül is egy hosszú folyamat végére ért a tudat evolúciójában. Fajunk jelenleg egy óriási mutáción megy át!

Mielőtt alámerülnél velem ebben a kalandban a jogi és börtön rendszert illetően, szükséges megértened a könyv különböző részeit. Az első rész elmagyarázza az életemet 2008. március 3. után, amikor megtudtam, hogy elfogatási parancsot adtak ki LANCTÔT GHISLAINE nevére. Azzal végződik, hogy 2008. május 28-án kiengedtek a börtönből. Naplóm oldalait lapozva velem éled meg ennek a nagyon mélyen átélt két hónapnak a napi eseményeit. A második rész egy összefoglalást tartalmaz tudati fejlődésemről 1993 és 2007 között, és beszél az emberi természetről és a törvényes világról. A harmadik rész tartalmazza azokat a felfedezéseket, amelyekre rájöttem a börtönből történt szabadulásom után, s amelyek arra indítottak, hogy megünnepeljem 2008. július 31-én Marie Éva Sophie Ghislaine Lanctôt rabszolga halálát.

Fontos megjegyzések:

- 1/ „Ghis”-t „Gí”-nek kell ejteni, ahogy a „ghee” szóban is.
- 2/ A Tanguy börtönbéli minden vádlott és a személyzet nevét, valamint az örökét a pszichiátrián megváltoztattam. Frankie az egyetlen vádlott, aki kifejezetten kérte, hogy a neve így szerepeljen.
- 3/ A rendőrtisztek, orvosok, bírók, ügyészek, jogtanácsosok nevét megőriztem.
- 4/ Különböző személyek leírása nem ítélező, csak az olvasó segítségére szolgál.
- 5/ Ebben a könyvben foglalt történet Kanadában játszódik. Emlékeztetőül, akárhogy is van, a jogi, rendőri és börtönrendszerek hasonlóak az összes úgynevezett demokratikus országban. Kisebb eltérések vannak a szóhasználatban és a technikai részletekben...

Madame Ghis

A börtön után: A rabszolga szökése

Részlet a könyv harmadik részéből

Jogi utógondolat

2008. május 28-tól június 23-ig

2008. MÁJUSI FELTÉTEL NÉLKÜLI SZABADON BOCSÁJTÁSOM ÓTA, ÉLVEZETTEL MONDOM MINDENKINEK, AKI HALLANI AKARJA, A KÖVETKEZŐ IDÉZETET: „Az igazi szabadság bent van, önmagunkban.” Manapság hozzáteszem „... de sokkal jobb kint!” (Bent: A népies quebeci francia nyelvben a „bent” szó azt is jelenti, hogy belső és azt is, hogy börtönben. Illúzióvilágunkban „bent” lenni az ellenkezőjét jelenti annak, hogy „szabadnak” lenni. A valóságban a szabadság belső szabadság, akár a börtön falain belül vagy, akár kívül.

Június 5-én, kedden visszamegyek a Tanguay börtönbe, hogy visszakapjam a pénzem a számlabiztostól. Elhelyezem az összeget Martha számlájára. Hagyok egy levelet Frankie-nek is. Találkozni fogok a szüleivel kifelé jövet. Jönniük kell, hogy meglátogassák a lányukat. Máris látom, kitalálom, hogy ők lesznek, idősek, olasznak néznek ki. Eltart egy darabig, mire rájönnek, hogy én ki vagyok. Végül megértik, és Frankie édesanyja megölel. Furcsa érzés, hogy a börtön főbejáratánál lehet ki-beközlekedni, nem pedig a garázson keresztül egy rabszállítóban.

Megállapítva a helyzetet

Bárkinek, aki engem kérdez, mi volt a börtönben töltött idő haszna, azt válaszolom: „Hihetetlen élmény volt a tudatom evolúciójában, és meggyőzött arról egyszer s mindenkorra, hogy a jogi-rendőri-igazságszolgáltatási-fogvatartási rendszer ABSZURD.” Intellektuálisan tudtam ezt, de most már tudom a sejteimben is. Nem lehetnek többé kétségeim azok után,

hogy megbilincseltek, mint egy rabszolgát, bezárártak a börtönbe, mint egy állatot, elmebetegnek tekintettek, lenézéssel kezeltek... mindezt azért, mert a lelkiismeretem parancsa szerint cselekedtem, kinyilvánítottam és tiszteletben tartottam az igazi személyazonosságomat, mint szuverén lény. Az emberi lények drágán fizetnek azért, mert kettősségben élnek, lelküket és testüket elválasztva, s ragaszkodnak egyéni tudatlanságukhoz.

Az igazságszolgáltatás egy olyan rendszer, amelyet nagy, intelligens halak találtak ki, hogy törvényesen erőszakkal megehessék, a kis, tudatlan halakat – meggyőzve őket arról, hogy mindez az ő érdekükben történik. Ez az állatvilág törvénye, az erősebb törvénye, a halál akváriumának a törvénye, ahol végül mindenki meghal, ki előbb, ki utóbb.

Amint mindnyájan erre a végzetes kimenetelre várunk, megpróbálunk elrejtőzni, ameddig csak lehet. Néhányan támadnak, mások védekeznek. Ez a háború és erőszak állandó állapota. A halál eme akváriuma az ILLÚZIÓVILÁGOT képviseli, amelyben élünk, a hazugságok és a csalás világát.

Az a személy, aki engedelmeskedik a lelkének – az igazság hordozójának – és a lelkiismerete szerint cselekszik, az akvárium törvénye ellen vét, és a hatóságok megsemmisítik. George Orwell, a híres **1984** című könyv szerzője, ezt jól magyarázza: „*Az univerzális csalás időszakában az igazság kimondása forradalmi cselekedetté válik.*” Végezetül a túlélés céljából a hazugság és a csalás kötelezővé válik az illúzió eme birodalmában. Annak érdekében, hogy valaki sikeres legyen, és előbbre jusson a társadalmi ranglétrán, jobban kell hazudnia és csalnia, mint a többieknek. Ez az egyetlen lehetséges megoldás? Az akváriumban, igen!

Létezik ez a helyzet az akváriumon kívül? Nem! A VALÓSÁG VILÁGÁBAN igazság és harmónia uralkodik. Nincsenek törvények, rendőrség, bíróságok, börtönök, és adóhivatal sincs. A rabszolgaság és a hierarchia ősrégi, elavult fogalmak. Ez ugyanaz a bolygó, de egy másik tudatossággal nézve, azoknak az egyéneknek a szemén keresztül, akik tudják, kik is ők valójában. Akik megtalálták az igazi személyazonosságukat, és szuverén lényként viselkednek. Mivel tudatosak a létezésükről, hogy ők mindennek a teremtnői, többé már nem lesznek a félelem rabszolgái. Tudják, hogy a lelkük teremtette és teremti, és fogja teremteni mindazt, ami történik velük. Ezért egyeznek bele, hogy szabad kezet adjanak a lelküknek, és elfogadják, bárhogya is dönt a lelkük. Nem aggódnak többé az eredmények miatt, és derűsen élnek meg a jelen pillanatot. Nincs szükségük biztonságra vagy védelemre. Ők szabadok!

Van egy régi hiedelem az illúzió világában, hogy emberi lényként csak két választásom van: vagy élek a társadalmon belül, és beleegyezésem adom a rabszolgasághoz, vagy szabad emberként viselkedem, elhagyom a társadalmat, hogy egy barlangban éljek az erdő mélyén. Ez az álcázott csapda nagyon is jellemző az illúzió világra a manipulált hazugságokkal együtt. Ez arra késztet, hogy a politikusokra gondoljak, akik megengedik, hogy válasszunk az adóemelés és a szolgáltatások megnyirbálása között. Ez pontosan azzal egyenlő, mint amikor a pofon és a fenékberúgás között lehet választani. A válaszom mindig ugyanaz: „*Egyiket sem akarom. Köszönöm.*” ***Az igazi szabadság belül van.***

Ameddig az emberek elválasztva maradnak identitásuktól határtalan teremtnőként, továbbra is azt hiszik, hogy van valami, ami nagyobb, mint ők, saját maguk. A teremtnő-teremtés, a jó-rossz, a helyes-helytelen kettősségében fognak élni. Ez az elválasztás, amely létrehozza a törvényeket, a rendőrséget, a bíróságokat és a börtönöket. A szegény, gyenge birka fenntartja ezt a katasztrofális rendszert, amelyet a képére és hasonlatosságára teremt, és amelynek a rabszolgája marad. ***Az igazi börtön belül van.*** A probléma, hogyan találjuk meg a kiutat ebből az ördögi körből.

Szökés a belső börtönből

Az alatt a két hónap alatt, amely a két bírósági kihallgatást választja el – május 28. és június 23. között – nagyon nyugodt vagyok, és a középpontban maradok. Ugyanakkor egyfajta állandó, türelmetlen vágyakozás él bennem. Meg akarom találni az emberi rabszolgaság rejtélyének a kulcsát. Most fogom fel, hogy rabszolgaként születtem, rabszolgaként élek, és rabszolgaként halok meg. Hogyan kerülhetek ki ebből a csapdából? Sok kérdés ébredt bennem, és sok választ találtam.

- Megértettem, hogy Marie Éva Sophie Ghislain Lanctôt, a fizikai személy az előtt született, mielőtt LANCTÔT GHISLAINE, a fiktív személy, akit a kormány hozott létre. A fizikai személy az, amelyik megengedi, hogy sziámi húga, a fiktív személy létezzen. Marie Éva Sophie Ghislaine Lanctôt nélkül a jogi, fiktív személy megszűnne létezni, mivel az csak egy élősködő, és nincs saját élete.
- Miért fogadja el Marie Éva Sophie Ghislaine Lanctôt a rabszolgaságot? Azért, mert elfelejtette, ki ő valójában, és azt gondolja, hogy ő egy szegény, féltős és gyenge birka, akinek szüksége van pásztorra, a jogokkal és kiváltságokkal együtt, amelyeket a pásztor biztosít a birkának.
- Mikor szűnik meg létezni LANCTÔT GHISLAINE? Amikor a tulajdonosa, a kormány megsemmisíti a fiktív személyazonosságot, vagy mikor elveszti sziámi ikertestvérét, Marie Éva Sophie Ghislaine Lanctôt-t.
- Mikor fogja Marie Éva Sophie Ghislaine Lanctôt elhagyni őt? Amikor meghal. Vagy meghal a félelemtől, vagy meghal a félelem számára, és átváltozik. A féltős birka mindkét esetben megszűnik létezni. Nincs több félelem, nincs több birka. A sziámi ikrek eltűnnek.
- Ki Marie Éva Sophie Ghislaine Lanctôt ténylegesen? Azt mondták nekem, hogy egy csecsemő, aki 1941. június 28-án jött a világra. Egy szegény, korlátozott, féltős és gyenge teremtmény, olyan szülőktől született, akik maguk is védtelen teremtmények, s egy külső teremtő alkotásai. Jerkének, a birkalánynak, nemzedékről nemzedékre, szüksége van a pásztorra, aki biztonságot és oltalmat nyújt neki. Ez a pásztor kijelenti, hogy ő egy ország állampolgára, és egy nagybetűkkel írt névvel, valamint egy társadalombiztosítási számmal azonosítja őt. Ezzel most ő bekerült a pásztor állatállományába, és a tulajdona lett. Ez a juh élvezheti mindazon jogokat és kiváltságokat, amelyeket a pásztor a birkanyáj minden tagjának biztosít. Egy kiváltság első használatakor a juh tudtán kívül beleegyezik abba, hogy aláveti magát a pásztor törvényeinek, és teljesíti a szükséges kötelezettségeket. Ez magában foglalja azt a köteletséget is, hogy a gulyás akarata szerint megnyírják. Így válik a juhból adófizető.
- A sziámi nővéreknek együtt kell maradniuk egész életükben? Igen, mert a fizikai személy, Marie Éva Sophie Ghislaine Lanctôt teljesen át van itatva félelemmel. Életét az ego kormányozza, a túlélés robotpilótája. Szüksége van törvényekre, amelyek a biztonságát és a védelmét biztosítják, és a kormány garantálja, hogy ezeket a törvényeket tiszteljék. A sziámi ikrek egyike kapja az állampolgári jogokat. A másik szolgáltatja a kiváltságokat, amelyeket biztosítanak neki.
- Meg tud szabadulni Marie Éva Sophie Ghislaine Lanctôt LANCTÔT GHISLAINE-től anélkül, hogy meghalna? Nem, hacsak el nem fogadja lelkének új kormányzását. Marie Éva Sophie Ghislaine Lanctôt nem tudja elűzni sziámi nővérét, LANCTÔT GHISLAINE-t, és remélni, hogy szabad lehet. Ellenkezőleg, csak akkor lehet szabad,

ha elfogadja a tényt, miszerint a fiktív személy az ő teremtménye, és magába fogadva ezt a teremtményt végül békét köt önmagával. Ha így tesz, rájön arra, szüksége volt erre a női szalmabábra, hogy megélje az emberi rabszolgaság élményét bilincsekkel vagy a nélkül. A szenvedésnek olyan kibírhatatlannak kell lennie, hogy végül arra az elhatározásra kell jusson, hogy átváltozik egy állat állapotából szuverén lényé. Ezen elhatározás nélkül soha nem fogja feloldani a halál falát, amelyik a legnagyobb félelmet képviseli.

- Mikor fog Marie Éva Sophie Ghislaine Lanctôt meghalni? Az öngyilkosság két módja közül választhat.

Az egyik az illúzió világára jellemző. Meghalni a félelemtől. A test meghal a kimerültségtől, és nem képes tovább működni. A halálhoz folyamodik segítségért, így megszabadulhat a rabszolga kimerültségétől, aki örökké a túlélésért harcol.

A másik mód abból áll, hogy meghal a félelem számára, így engedve meg a félős birkának, hogy átalakuljon szuverén paripává, vagy a csúszómászó hernyónak, hogy átváltozzon szabadon röpködő pillangóvá. Ez akkor következik be, amikor Marie Éva Sophie Ghislaine Lanctôt elengedi személyazonosságát szegény, gyenge teremtményként, aki el lett választva teremtő felétől. Ettől kezdve emlékezik, hogy ki ő valójában, és megtalálja az igazi szuverén hatalmat. A lelke kormányozza a testét. Nincs többé szükség biztonságra és védelemre. Felhagy azzal, hogy féljen annak elvesztésétől, amije van, és féljen attól, hogy nem kapja meg azt, amit szeretne. Az eredmény többé nem fontos. A tapasztalat a mindenekfelett való. Ez az, ahogy meghal a rabszolgaság számára, és átalakul szuverén lényé. Többé nem birka, nem fél a farkastól, és nincs szüksége pásztorra. Örökre otthagyja a nyáját, és felfedezi a szabadságot. Ez halál-halál nélkül, előzménye a halál-nélküli-életnek.

- Az a személy, akit többé nem kötnek a törvények, nem válik-e veszélyessé a társadalom számára? „*Teljes anarchia lesz, ha mindenki így tesz.*” – mondták nekem az emberek, amikor erről beszéltem. „*Éppen ellenkezőleg!*” Ez volt a válaszom. A léleknek szabad bejárása van az igazság és igazságosság világába. Sosem fogja azt mondani, hogy öljek, vagy lopjak. Ő a határtalan szeretet, és csak olyan tettekre fog parancsot adni, amelyek összhangban vannak a személyazonosságával. Ráadásul, tudja, hogy ő MINDEN, és úgy kezel mindenkit, mint saját magát, szeretettel. Ez a valódi recept a békére, rendre és örömmre. Isten hozott a valóság világában!

Kitörve az utolsó börtönrácsokat

Ez az új megértés bátorít fel engem arra, hogy folytassam utamat az egyéni szuverenitás felé, amelyet már több éve követek. Tudom, hogy mindkét sziámi nővérnek – a jogi és a fizikai személynek – meg kell halnia, hogy megszülethessen a szuverén lény. Következésképpen, azért, hogy a rabszolgaság véget érjen, szükséges elengednem a kiváltságokat és jogokat. Feladni az összes kiváltságot már egy óriási erőfeszítés. Ezt elérendő nem lehet többé semmiféle vagyonom. Az én esetemben ez már megvalósult. Nincs semmim már. De lemondani minden jogomról, amelyet egy ország alkotmánya biztosít nekem, az lemondás az állampolgársági státuszról. Ebben az esetben, nem létezem többé – ÉN VAGYOK MINDEN.

Fenntartom az elhatározásomat, hogy felszámolom minden jogomat és kiváltságomat. Rögtön felmerül egy nagy kérdés. Meg fogom-e újítani az útleveletem? A lejárat napja ez év július 30. Tanácskozom néhány szakértővel, mielőtt meghozom végleges döntésemet. A válasz világos – az útlevél használata kiváltság. Annak érdekében, hogy megtaláljam az igazi személyazonosságomat, el kell engednem a hamis személyazonosságomat. Így, nem újítom meg az útleveletem annak dacára, hogy ezzel azt kockáztatom, többé nem leszek képes

elhagyni Kanadát. Ezzel kanadai állampolgárként feladom a legutolsó személyazonossági igazolványomat.

Ez ösztönöz a következő kérdésre. „Mi is az állampolgár?” Egy ország tárgya. Ez a státusz néhány jogot és kiváltságot ad a személynek, és köteleességeket és felelősséget ró rá. A „tárgy” - a latin subjectum szóból származik – kijelöli azt, aki alá van rendelve. Így, az állampolgár egy szuverén tárgya. És ki is ez a szuverén? Egy ország vagy monarchia – hamis szuverén. A valódi szuverenitás egyéni és belső.

Mostantól kezdve nem tartozom senkihez, kivéve saját szuverén lelkemet. Végre tudatában vagyok annak a ténynek, hogy nem vagyok többé kanadai állampolgár, vagy bármely más ország állampolgára, vagy éppen nem a világé. Megváltam kanadai állampolgárságomtól saját egyéni szuverenitásom érdekében.

Ez azt jelenti, hogy hontalan vagyok? Megtudtam, hogy jogilag a hontalanság „a szuverén hatalom áthelyezéséből” következik. Ez az, amit tettem? Áthelyeztem az alárendeltségemet a korona külső szuverén hatalmától lelkem belső hatalma alá. Alkalmazható-e ez egy hontalan személy meghatározására? Nem. Ez nagyon különbözik attól. Egy hontalan személy még mindig rabszolga, hivatalos szuverénnel vagy a nélkül. Nincs igazi felszabadulás a tudat átalakítása nélkül.

Ma végre megértettem ezt Az Anyától olvasott idézetet, amely annyira lelkesített engem a múltban:

„Nem tartozom nemzethez, civilizációhoz,
sem társadalomhoz, sem fajhoz, csak az Istenihez.
Nem engedelmkedem mesternek, rendeletnek, törvénynek,
sem társadalmi szabályoknak, csak az Isteninek.
Neki alárendelem minden akaratomat, az életemet és önmagamat;
Neki kész vagyok odaadni véretem az utolsó cseppig,
cseppenként, ha ez az Ő akarata,
teljes örömmel, és semmi az ő szolgálatában
nem lehet áldozat, bármi tökéletes boldogság.”

Az Isteni: a Legfelsőbb Lényre hivatkozik, aki minden létezőben ott rejtőzködik, ellentétben az illúzió birodalmának külső Istenével.

„Az igazi szabadság bent van.”

(A „bent” kifejezés azt is jelenti, hogy „börtönben”.)

A szerző elvisz bennünket a börtönrendszer legbelsejébe, a képtelenségek és az erőszak közepébe. Lépésről lépésre követjük kalandjában, ahogy felfedezi a kiutat az emberi rabszolgaságból – és végül megszökik.

Mi bírhat rá egy 66 éves idős nőt, négy gyermek anyját és kilenc unoka nagyanyját, hogy a börtönt válassza ahelyett, hogy a kandalló előtt kötögetne, vagy utazgatna a nagyvilágban? Bizalmasan közli: „Megvolt mindenem: nagycsalád, tiszteletreméltó hivatás, siker, anyagi kényelem, jó egészség. Boldog lehettem volna, de egy kis hang legbelül segítséget kért. A lelkem ki akart szabadulni a börtönéből, és beteljesíteni sorsát.”

„A lelkemre hallgattam, és felfedeztem az igazi szabadságot.”

Madame Ghis – A börtöntörténet folytatása és befejezése

2009. JANUÁR 20. ELŐTT

Röviddel szabadulásom után a börtönből rájöttem, hogy az állampolgárság az, ami bilincs nélküli rabszolgaként tartott fogva. Mint állampolgár egy külső szuverénnek, az Államnak voltam a tárgya. Ez biztonságot és védelmet adott nekem cserébe a vak engedelmességért. Valójában „idomított” állat voltam, egy birka. A gazdám gondoskodott rólam egészen addig, amíg tökéletesen hűséges voltam, és engedelmeskedtem neki. Hogyan hagyhatnám el örökre ezt a börtönt, és ismerhetném meg a szabadságot? Elépném, ha elengedném a gazdám által felkínált összes kiváltságot, és követném saját törekvéseimet. De a gazdám utánam küldheti a kutyáit, hogy visszahozzanak, és a nyájban tartsanak. Hát legyen! Attól kezdve az elhatározásom rendíthetetlen volt. Semmi sem tudott megingatni. Abbahagyom, hogy úgy viselkedjek, mint egy állat. A félelem soha többé nem fogja vezetni az életem. Választottam: gondoskodom magamról, megtagadom minden jogomat és kötelezettségemet az Állam felé. Az állampolgár-rabszolga, Marie Éva Sophie Ghislaine Lanctôt sziámi ikerpárjával, LANCTÔT GHISLAINE-nel együtt 2008. július 31-én hivatalosan elhunyt!

Ez a döntés lassan formát öltött bennem a bebörtönzésemet követő hónapokban, amikor a „Madame Ghis – Szökés a börtönben” könyvet írtam. Először franciául jelent meg 2008. december 1-jén. Ez a könyv elmagyarázza fejlődésemet az elmúlt 15 év alatt, és napi beszámolót tartalmaz kéthónapos börtönbüntetésemről. Mindamellett a történet a könyv végén befejezetlen maradt. LANCTÔT GHISLAINE tárgyalását 2009. január 20-ra halasztották. Időközben gyakran kérdezték tőlem: „Mi fog történni a tárgyaláson?” Nem válaszoltam, de egy dolgot tudtam: MINDEN TÖKÉLETES. A bíró határozata pontosan az lesz, ami tudatosságom és az emberiség tudatossága fejlődéséhez szükséges. Amint közeledtünk a tárgyalás időpontjához, belső mindenhatóságom fokozatosan nőtt. A tárgyalás napjára készen álltam. Olyan békés és szilárd voltam, akár Gibraltar sziklája.

2009. JANUÁR 20.

LANCTÔT GHISLAINE jogi személy tárgyalását 2009. január 20-ra halasztották a Granby-i Bíróságon Quebec-ben. A bíróságon tett utolsó látogatásomkor én, Ghis megígértem, hogy jelen leszek ebben az időpontban. Január 20-i látogatásom rövid volt. Rögtön elmondtam az új bírónak, hogy Marie Éva Sophie Ghislaine Lanctôt állampolgár meghalt. Kérdéssel válaszolt: „Kész van a tárgyalására?” Ezután közöltem a bíróval, hogy én egy szuverén lény vagyok testtel, lélekkel és szellemmel, és semmi közöm ahhoz a kitalált, jogi személyhez, akinek a tárgyalása ma van. A bíró erre azt válaszolta: „Asszonyom, rövidesen Madame Lanctôt ügyét fogom tárgyalni. Ha önnek nincs semmi dolga ezzel az ügyel, akkor nincs semmi dolga. Köszönöm szépen. Visszamehet a helyére a hallgatóság közé.”

Meglepve a szavaitól, és azon elhatározásom miatt is, hogy nem veszek részt a tárgyaláson, úgy döntöttem, elhagyom a termet. Mielőtt eltávoztam, átnyújtottam egy papírlapot a bíróságnak. Az egyik oldalon Marie Éva Sophie Ghislaine Lanctôt halálhíre volt, a hátoldalán a Nyilatkozat az Egyéni Szuverenitásról. Ez a két dokumentum alatt található.

Aztán feltűnés nélkül elhagytam a bíróság épületét. GHISLAINE LANCTÔT tárgyalására később került sor aznap az én távolléteomban. A hosszú – a bíró szerint „túlzott” – bebörtönzés miatt a vádlott már leszolgált a büntetést, ezért úgy döntött, hogy minimális bírságot szab ki, ezer dollárt (1000 \$), mely megfizethető két (2) év alatt külön költség nélkül. Ráadásul, visszautasította a jövedelemadó bevallások kitöltésének elrendelését a vádló kérése ellenére.

HALÁLHÍR

Ezúton értesítünk mindenkit, hogy
Marie Éva Sophie Ghislaine Lanctôt,
Fernande Saint-Pierre és
Jean Lanctôt törvényes lánya,
született Montrealban
1941. június 28-án,
átjutott a halál falán
2008. július 31-én.

Az elhunyt békés meghittségben távozott el,
a tudatosság átváltozása és
mérhetetlen egoista agónia okozta
hosszú kínszenvedés után.
Maradványaiból megszületett
Ghis, a szuverén lény,
aki megkezdte repülését a halhatatlanságba.

Az elhunyt hátrahagyja gyászában
vele egyidőben elhalálozott
szíami kertestvérét,
LANCTÔT GHISLAINE-t,
akinek távozását gyászolja Quebec kormányzata,
Kanada kormányzata
és a Korona, az összes magánvállalat (korporáció)
engedelmes és jövedelmező rabszolgájuk elvesztése miatt szomorkodva.

A halál megtapasztalása halál nélkül bizonyára nem gyakori, és szokatlannak tűnik az illúzió e világában, ahol az egyetlen halál, amelyet ismerünk, fizikai és elkerülhetetlen. Azt hisszük, hogy csak a halál tud megszabadítani bennünket a Földi pokoltól, amelyben élünk; s a halállal belépünk a mennybe és elnyerjük az örök nyugalmat.

Mi van akkor, ha a halál nem létezik?

Mi van akkor, ha megismerhetjük a mennyországot a Földön anélkül, hogy meghalnánk?

Ez jelenlegi fejlődésem minden célja: átlépni a halandó tudattalanságból a halhatatlan tudatosságba azért, hogy megtaláljam az igazi személyazonosságomat. Amikor emlékszem, hogy ki is vagyok valójában, határtalan Teremtője minden létezőnek, ami valaha volt és lesz, a halál lehetetlenné válik. Következésképpen minden rendszer, amely a halálnak nevezett hazugságra épül, végül összeomlik, és megszűnik létezni. Pontosan ez az, ami most történik. Ez jelenlegi illúzióvilágunk vége, amelybe félelemben beleszülettünk, félelemtől hajtva cselekszünk, és végül a félelemben halunk bele. Igazából a félelem halál, amely fél meghalni. Azért, hogy belépjek a valóság új világába, meg kell halnom a félelem számára, és fel kell fedeznem a halál nélküli életet. E fejlődés során a testem teljes átváltozáson megy keresztül, hasonlóan, ahogy a csúszó-mászó hernyó bebábozódik azért, hogy szabadon szárnyaló pillangóként születhessen újjá.

A BÍRÓNAK 2009. JANUÁR 20-ÁN ADOTT DOKUMENTUM (hátoldal)

Nyilatkozat az Egyéni Szuverenitásról

Én, alulírott, testtel, lélekkel és szellemmel bíró
szuverén lény
kijelentem, hogy

megtagadom
a következőket:

Állampolgárság:	rabszolga
Feladatai:	jogok és kötelességek kiváltságok és felelősség
Evilági hívságok:	hatalom, gazdagság, tekintély

és választom a

Szuverenitást, lelkem legfelsőbb hatalmát

örökkön örökké.

Ghis

2008. július31.

kelt

A szuverenitás a legfelsőbb hatóságot jelenti. Egy személy szuverén lényvé válhat, amikor elhatározza a hatalom áthelyezését. Megválva az Állam illuzórikus, külső szuverenitásától a lélek igazi belső szuverenitását választja. Egyesíti a hatalmat és az engedelmisséget. Törvénye egyénivé válik, belsővé, és a jelen pillanat szabja meg azzal, hogy megtanul mindenkor engedelmeskedni a lelkének. A hatalom és az engedelmisség közötti elválasztottság megszűnik, s ezzel megszűnik a háború és a konfliktus. Nincs többé hatalmi játék, nincsenek vesztesek és győztesek. Többé nem fél attól, hogy elveszíti, amije van, és nem kapja meg azt, amit akar. Ahogy megszűnnek az elvárásai az eredményt illetően, képessé válik megtapasztalni a belső békét és derűt minden körülmények között.

2009. JANUÁR 20. UTÁN

Sokan írtak nekem a 2009. január 20-i tárgyalás után, kérdéseket tettek fel, észrevételeket és javaslatokat kínáltak. Mindegyikük különböző módon nyilvánította ki érdeklődését. Köszönet mindenkinek. Ma megválaszolom a kérdéseiket.

KI NYERT VALÓJÁBAN?

A tárgyalás olyan, mint egy focimeccs. Az egyik játékos – a vádló - támad, és a másik játékos, - vádlott - védi magát. A konfliktusból egy győztes és egy vesztes kerül ki. Ami engem illet, én nem állok háborúban többé senkivel, és visszautasítom, hogy együttműködjek bármilyen típusú konfliktusban. E a jogi történet kezdetétől visszautasítottam, hogy részt vegyek benne. 2009. január 20-án újra elhatároztam, hogy semmi szín alatt sem veszek részt ebben a bírósági eljárási harcban. Hagytam, hogy a bíró és az ügyész döntsön arról, mi a legjobb, az én beavatkozásom nélkül. Ez beletörődés? Nem, ez tudatos teremtés. A tárgyalás előtti éjszaka egy barátom megkérdezte, mi a tervem. „Nincs tervem!” Ez volt a válaszom. Átadtam a gyepelőt a lelkemnek, és előre elfogadtam mindent, amit teremteni fog. Ő tartja az igazi hatalmat a kezében. A tudatosság evolúciója minden alkalommal nyer. Ebben a helyzetben olyan jutalmat kaptam, amelyre a legvadabb álmaimban sem gondoltam volna.

KI FOGJA FIZETNI A BÍRSÁGOT?

Megkérdeztek, többnyire riporterek, kifizetem-e a bíró által kiszabott bírságot. Mindenkinek ugyanazt a választ adtam: „Ez az ítélet nem vonatkozik rám. 2007 június óta nem azonosítom magam többé a LANCTÔT GHISLAINE-nek nevezett, megszámozott, jogi személlyel, akit az Állam hozott létre és birtokolt. Ennek a jogi személynek tartották a tárgyalását. Az ítéletet is rá vonatkozik. Ha választ akar, beszéljen e személy tulajdonosával.”

MEGVÁSÁROLNI A LELKI NYUGALMAT

Néhányan javasolták, - és fel is ajánlották – hogy valaki megfizeti a bírságot a lelki nyugalmam miatt. Meghatott az ajánlatuk, és elmosolyodtam. E javasolt hamis lelki nyugalom a gond, a jogi eljárás végét jelentette volna számukra. Ezt a várt eredményhez való ragaszkodás idézi elő, és az ego diktálja. Lehetnek bármilyenek is a körülmények, amikor békét vásárolok, eladom a lelkemet. Az igazi béke belső, és mentes az elvárásoktól. Ez az a béke, amelyre törekszem.

HARCOLNI AZ IGAZSÁGÉRT

Néha hallok az embereket arról beszélni, hogy az igazságért vagy az igazságtalanság ellen harcolok. Az olyan szavakat, mint harc, küzdelem, csata vagy ellenállás gyakran használják a fejlődésem leírásánál. Ez az erőszakos szóhasználat jellemző a jelenlegi illúzióvilágra, ahol a hatalom és az engedelmisség elválasztottsága örökérvényű, és ez automatikusan konfliktussá fajul. Ez a kettősség kényszeríti cselekvésünket a fennálló törvényeknek megfelelően az engedelmisség vagy az alárendeltség felé. Erre az egyetlen választásra korlátozódva könnyű a lázadó rebellisek közé sorolni olyasvalakit, mint engem. Mégis mindamellettt fejlődésem a MÁSIK világban zajlik – a valódiban –, ahol a szuverén lélek békében és harmóniában él minden időkből. A szuverén lény lelke kívánságainak megfelelően cselekszik elvárások nélkül. A konfliktus felesleges, és a harcias szókészlet elavult. Az igazság és az igazságtalanság utat enged az igaznak. A lélek a tiszta igazság világában él, és sohasem hibázik.

EZOTERIKUS ELTÉVELYEDÉS

A jóindulatú javaslatok folytatódtak, bővelkedtem bennük, és buzdítottak, hogy alakítsam át tudatosság alapú nyelvezetemet, megrázó kritikáim, spirituális szókészletem, határozott véleményem és radikális tételeim. Így eszméim sokkal elfogadhatóbbá válnának mindenki számára. Tűrhetőbb csomagolásban a média nem tenne nevetségessé, nem hívna gurunak vagy ezoterikus bűnözőnek. Nyugi! A kritizálás nem érint engem, és az sem, hogy nevetség tárgyává tesznek. Mivel nincsenek elvárásaim, nem érhet csalódás.

Akárhogy is, úgy találom, hogy az emberiség tudatosságának ébredése lassú, és tompultsága erős. Ilyen összefüggésben bármilyen zavaró eszme vagy szó fenyegetést jelent az ego jól megalapozott rutinjának. Agresszívvé válik az ilyen szokatlanul viselkedő személlyel szemben. Az agresszivitás a félelem egyik legkedveltebb taktikája. Képzeld el, hogy az emberiség egy evolúciós válság közepén van, és véget ér a jobb világról kergetett álom. Egy hatalmas mutáció kezdődik. Az illúzió világa és a hazugságok szétfoszlanak, hogy utat adjanak az igaz világnak. A szembenézés az igazzal megrendítő hatású.

Bizonyos szavak spirituális jelentése – mint a tudatosság és lélek – gyakran belső ellenállást vagy még az elme teljes bezáródását is kiválthatják. Lehetséges az, hogy amikor megszabadultunk a vallástól és a spiritualitástól, kiöntöttük a gyereket (az igazat) is a fürdővízzel (hazugságokkal) együtt? Szóhasználatomon változtatni, hogy másoknak tessenek, azt jelentené, hogy beleegyezem a hazugságba. Jól értek ehhez, hisz gyakoroltam eleget, de visszautasítom, hogy továbbra is ezt tegyem. Szavaim, az igazság iránti teljesen tudatos elkötelezettségemhez hasonlóan, nem tűrik a kompromisszumot.

EMELKEDÉS EGY CIKLUS VÉGÉN

Ma ünneplem életem egy 1993-ban kezdődő és az egyéni szuverenitás hatalmához kötődő 15 éves evolúciós ciklusának végét. Hosszú időnek tűnhet. Valóban, a lázadó és félős fekete birka bennem sokáig ellenállt. „Mi fog történni velem?” – ismételtette számtalanszor. Halál, előbb vagy utóbb!

Akárhogy is, tudom, hová tartottam egész idő alatt. Egy új tudatosságot fedeztem fel – a lelkiismereti tiltakozáson és civil engedetlenségen túl, ahol a legfelsőbb hatalom belső, és nem a személyen kívül található. Kikövetkeztettem, hogy a mindenható szabadságnak minden egyes egyéni belül kell léteznie. Meg voltam győződve erről, egy szemernyi kétségem sem volt, de bizonyosságra volt szükségem. Ezt viszont csak a tapasztalat adhatta meg nekem. Elhatároztam, belevágok a kalandba anélkül, hogy tudnám, mi fog történni. Arra van szükségem, hogy szuverén lényként viselkedjek, a

lelkem vágyódásának megfelelően cselekedjek, recept vagy kézikönyv utasítása nélkül, és különösen garancia nélkül.

A régi tudattalan szokások és a hosszú ideje meggyökeresedett automatikus válaszok állandó rendszerességgel bukkantak a felszínre tudtom vagy beleegyezésem nélkül. Egóm nem adta fel testem kormányzását, félelmeket ébresztett, és bajt okozott, hogy elbátortalanítson engem. Mindazonáltal folytattam úttalan utamat addig, amíg elértem egy falhoz – a halál falához. Az állt rajta, hogy: „Tedd meg vagy halj meg!” Választhattam, hogy visszafordulok a halál régi világába, – ahol a külső hatalomnak való engedelmesség és alárendeltség uralkodik, – vagy folytatom utamat a szuverenitás ösvényén, és jöjjön, aminek jönnie kell. Azt választottam, hogy továbbmegyek, és átkeltem a halál falán. Nem volt visszaút. Semmit sem tettem, hogy befolyásoljam az eredményt. Áadtam a gyepőt a lelkemnek, és teljesen megbíztam benne. Fogta a kezem, és segített átkelni a falon. Tudta, hogy ez egy illúzió, a halál nem létezik. És ez igaz!

Mi maradt ebből a kalandból? Még akkor is, ha egy elvesztett fog és két bedugult fül emlékeztet engem a szétporladó fekete birkára, megtaláltam, amit kerestem anélkül, hogy tudtam volna, mi az. Most megértettem, hogyan lehet kiszabadulni az emberi rabszolgaságból. Felfedeztem az igazi szabadságot. Bennem rejtőzködött, mélyen bebörtönözve, elfedve az állampolgársággal. A börtönt elhagyván megtaláltam a rabszolgaságból kivezető ajtó kulcsát. Mára semmi sem maradt abból, amit „énnek” neveztem. Hátborzongatónak tűnik semminek lenni, se állampolgárnak, se emberi lénynek. Ugyanakkor valóban jó érzés. Most megtanulom teljessé tenni az igazságot, hogy én vagyok minden – a nyilvános illemhely, a háború Irakban és az Új Világrend.

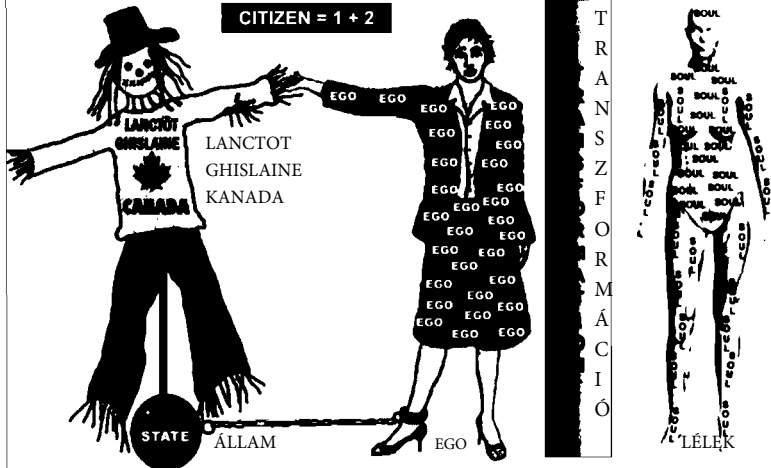
Jelenleg, az emberiség egésze a halál falával áll szemben. A kísérelti, intelligens és engedelmes/lázadó birka a véghez közeledik. Az emberiség ezeréves szenvedése el fog tűnni a birkával, de még előtte eléri végső tetőpontját. Ez a tetőpont fogja serkenteni elhatározásunkat, hogy elfogadjuk a régi faj halálát túlélő programjával együtt. Örökre szertefoszlik egy külső megmentőhöz fűzött reményünk, aki sosem fog eljönni, mert sosem létezett. Folyamatosan reménykedünk, hogy a világ megváltozik, az emberiség megjavul, de mindig ugyanabba a hibába esünk: meg akarjuk változtatni a világot anélkül, hogy saját magunkat megváltoztatnánk. Biztos tudomásom van arról, hogy semmit sem változtathatok meg, kivéve saját magamat. Most ezen dolgozom teljes energiámmal.

Soha többé nem álmodom egy jobb, igazabb, harmonikusabb világról. Nem akarok légkondicionált poklot. Nem! Mennyországot akarok a Földön. Minden nappal emberi fajunk kicsit lejjebb süllyed az elmebaj és abszurdítás tengerében. S régi túlélő programjával együtt – dolgozz, szenvedj, öregedj és halj meg – el fog tűnni örökre. Végre elérhetjük igazi személyazonosságunkat szuverén, halhatatlan és mindenható lényként. Örvendjünk!

FROM CITIZENSHIP TO INNER SOVEREIGNTY

ÁLLAMPOLGÁR = 1 + 2

CITIZEN = 1 + 2

1. Kitalált személy

1. Fictitious Person
(virtual body)
(virtualis test)

2. Fizikai személy

2. Physical person
(body of flesh and bones)
(hús-ver test)

3. Szuverén lény

3. Sovereign Being
(body, soul, spirit)
(test, lélek, szellem)